

Sygn. akt I ACa 256/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 czerwca 2014 r.

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Maria Iwankiewicz
Sędziowie:	SA Agnieszka Sołtyka (spr.) SA Tomasz Żelazowski
Protokolant:	sekr. sądowy Justyna Kotlicka

po rozpoznaniu w dniu 18 czerwca 2014 r. na rozprawie w Szczecinie

sprawy z powództwa (...) Spółki Akcyjnej we W.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością
w S.

o zwolnienie od egzekucji

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 16 grudnia 2013 r., sygn. akt I C 464/13

I. oddala apelację,

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 7217 (siedem tysięcy dwieście siedemnaście) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

Tomasz Żelazowski Maria Iwankiewicz Agnieszka Sołtyka

I ACa 256/14

UZASADNIENIE

Powódka (...) S.A we W., w pozwie z 30 kwietnia 2013 r., wniosła o zwolnienie od egzekucji ruchomości - (...) Nr rej. (...) W, rok produkcji 2008, będącej we władaniu wierzyciela przez Komornika Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie M. F., w sprawie KM 400/13 oraz o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu.

Uzasadniając swoje żądanie powódka podała, że Komornik Sądu Rejonowego Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie prowadzi postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi Ł. K.. W toku prowadzonych czynności dokonał zajęcia ruchomości znajdujących się w posiadaniu dłużnika. Jedną z ruchomości jest samochód ciężarowy (...) Nr rej.(...), rok produkcji 2008, stanowiący własność powódki. Komornik dokonał zajęcia na rzecz wierzyciela pozwanego - (...) sp. z o.o. w S.. Komornik prowadzi na wniosek pozwanego postępowanie egzekucyjne przeciwko dłużnikowi pod sygn. KM 400/13. Przedmiot zajęcia został zakupiony przez powoda w dniu 12 listopada 2011 r., od (...) E. S., w wykonaniu postanowień umowy leasingu Nr (...), zawartej z dłużnikiem. Powódka otrzymała informację o zajęciu w piśmie z dnia 11 kwietnia 2013 r., od komornika. Samochód zajęty przez Komornika nie stanowi własności dłużnika i został zakupiony przed dokonaniem zajęcia w ramach zawartej z dłużnikiem umowy leasingu, z dnia 8 listopada 2011 r.

Po otrzymaniu pisma Komornika powódka wezwała pozwanego do zwolnienia wyżej wymienionej ruchomości od egzekucji. Pozwany pozostawił wezwanie bez odpowiedzi

Powódka podała, że dłużnik nigdy nie zaprzeczył prawu własności powódki do wymienionej ruchomości. W związku z tym, zdaniem powódki, powództwo jest uzasadnione i konieczne.

W odpowiedzi na pozew z 16 maja 2013 r., pozwana (...) sp. z o.o. w S. wniosła o oddalenie powództwa.

Uzasadniając swoje stanowisko pozwana przyznała, że w toku prowadzonej egzekucji komornik dokonał zajęcia (...) Nr rej. (...) W. Samochód ten był naprawiany przez pozwanego na rzecz (...), który zlecił naprawę w dniu 30 grudnia 2011 r. Samochód przyjechał na lawecie z uwagi na awarię skrzyni.

Po naprawie pozwany zawiadomił zlecającego drogą mailową, że samochód gotowy jest do odbioru. Zlecający samochodu nie odebrał. W związku z tym został wezwany drogą mailową do zapłaty za naprawę. Należność miała być uregulowana przelewem na konto pozwanego.

Pozwany podniósł, że Ł. K. nigdy nie wskazał, że samochód naprawiony przez pozwanego stanowi przedmiot leasingu. Pozwany nie posiadał w tym zakresie żadnej wiedzy. O fakcie dowiedział się z pisma powoda. Pozwany podniósł też, że nie zna zapisów umowy leasingu, chociażby w zakresie likwidacji szkód w pojeździe, a poprzez naprawę przez niego, podniesiona została wartość samochodu o koszt naprawy. Dodatkowo pozwany został ustanowiony dozorcą samochodu. Pozwany podniósł też, że z tej racji nie mógł wydać pojazdu bez zgody komornika.

Na rozprawie 10 grudnia 2013 r., pozwana podtrzymała wniosek o oddalenie powództwa, aczkolwiek oświadczyła, że zdaje sobie sprawę z treści ogólnych warunków leasingu, z którymi w międzyczasie zapoznała się. Pozwany podał, że nie kwestionuje, że samochód jest własnością powoda.

Wyrokiem z dnia 16 grudnia 2013r Sąd Okręgowy w Szczecinie zwolnił od egzekucji (...), numer rejestracyjny (...), rok produkcji 2008, stanowiący własność powoda, w sprawie prowadzonej przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, sygn. akt Km 400/13 z wniosku (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S. przeciwko Ł. K. oraz zasądził od pozwanego (...) spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S. na rzecz powoda (...) Spółki Akcyjnej z siedzibą we W. kwotę 15.314 złotych tytułem kosztów postępowania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 13 marca 2013 r., Komornik Sądowy przy Sądzie Rejonowym Szczecin - Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie, dokonał zajęcia (...) Nr rej.(...), rok produkcji 2008. (...) Nr rej.(...), rok produkcji 2008 jest własnością powoda.

Pismem z 11 kwietnia 2013 r., Komornik zawiadomił powoda o czynności zajęcia i pouczył o możliwości wniesienia powództwa opozycyjnego. W piśmie z 19 kwietnia 2013 r. powód wezwał pozwanego do zwolnienia z zajęcia (...) Nr rej.(...), rok produkcji 2008.

Pozwany nie odpowiedział na pismo powoda

Po dokonaniu takich ustaleń Sąd Okręgowy uznał, że powództwo okazało się uzasadnione, a podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi art. 841 § 1 k.p.c.

Wskazał Sąd, że w niniejszej sprawie komornik, w toku prowadzonej egzekucji, dokonał zajęcia (...) Nr rej.(...), rok produkcji 2008. Po sporządzeniu protokołu zajęcia okazało się, że dłużnik nie jest właścicielem zajętego samochodu, włada nim jako leasingobiorca. Właścicielem samochodu jest powód w niniejszej sprawie - leasingodawca.

Podkreślił też Sąd, że pozwany w toku niniejszego procesu, po zapoznaniu się z dokumentami sprawy, a w szczególności z ogólnymi warunkami leasingu, nie zaprzeczył prawu powoda do zajętego samochodu, aczkolwiek nie uznał powództwa.

W tej sytuacji sąd uwzględnił powództwo w całości, na podstawie art. 841 § 1 k.p.c., mając na uwadze, że skierowanie egzekucji do (...) Nr rej.(...), rok produkcji 2008, narusza prawo własności powoda.

O kosztach sąd orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. i obciążył nimi w całości pozwanego, jako przegrywającego.

Z rozstrzygnięciem tym nie zgodził się pozwany, który zaskarżył wyrok w całości. Wyrokowi zarzucił sprzeczność ustaleń z materiałem dowodowym znajdującym się w aktach sprawy. Apelujący wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości i orzeczenie o kosztach.

W odpowiedzi na apelację powód wniósł o jej oddalenie i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje;

Apelacja nie zasługuje na uwzględnienie.

Na wstępie wskazać należy, że stan faktyczny sprawy w zakresie istotnym do rozstrzygnięcia o żądaniu zgłoszonym przez powoda był niesporny. W szczególności pozwany nie kwestionował, że powód jest właścicielem pojazdu, do którego pozwany skierował egzekucję. Co więcej, w uzasadnieniu apelacji wskazał, że nie kwestionuje ustaleń poczynionych przez Sąd I instancji w zakresie stanu prawnego spornego pojazdu. Dlatego za całkowicie chybione uznaje sąd odwoławczy jego następcze stwierdzenie, że ustalenia te sprzeczne są z dowodami w sprawie.

Wskazać należy, że podstawę prawną powództwa stanowił art. 841 § 1 k.p.c. Powód domagał się zwolnienia od egzekucji swojej własności, twierdząc, że egzekucja skierowana przez pozwanego do tego składnika majątkowego narusza jego prawo. Pozwany skutecznie tych twierdzeń nie podważył, zaś argumentacja zawarta w apelacji, że z mocy art. 855 § 1 k.p.c. pozwany wykonuje wobec spornego pojazdu uprawnienia dozorca ustanowionego przez komornika oraz powołanie się na treść art. 860 k.p.c. nie dają pozwanemu prawa do skutecznego prowadzenia egzekucji ze stanowiącego własność powoda samochodu ciężarowego (...) Nr rej. (...), rok produkcji 2008.

Wskazać też trzeba, że żądanie powoda nie dotyczy wydania pojazdu oddanego pod dozór pozwanemu (art. 222 k.c.), ale powód domaga się zwolnienia tego pojazdu od egzekucji, co ma swą podstawę prawną w treści art. 841 § 1 k.p.c.

Końcowo wskazać należy, że pozwany nie zakwestionował, że powód przed procesem wzywał go do zwolnienia zajętego pojazdu od egzekucji. Wtedy też powinien on złożyć w tym przedmiocie komornikowi stosowne oświadczenie. Podkreślić bowiem trzeba, że to pozwany jako wierzyciel w postępowaniu egzekucyjnym KM 400/13, w którym doszło do zajęcia samochodu stanowiącego własność powoda jest dysponentem tego postępowania w tym sensie, że to on składając wniosek egzekucyjny decyduje do jakiego składnika majątku dłużnika kieruje egzekucję (art. 797 § 1 k.p.c.). W okolicznościach badanej sprawy po zgłoszeniu przez powoda żądania zwolnienia od egzekucji powinien ograniczyć wniosek egzekucyjny tak, by egzekucja ta nie naruszała praw osób trzecich, w tym przypadku powoda.

Skoro tego pomimo wezwania nie uczynił, powództwo było uzasadnione treścią art. 841 § 1 k.p.c.

Z uwagi na powyższe apelacja jako bezzasadna podlegała oddaleniu o czym na podstawie art. 385 k.p.c. orzeczono w punkcie I wyroku.

Orzeczenie o kosztach postępowania apelacyjnego wydano stosując zasadę odpowiedzialności za wynik procesu- art. 98 i 99 k.p.c.

T. Żelazowski M. Iwankiewicz A. Sołtyka